

пакъ следъ това виждамы го на изгнание въ Смедерево: после това изново чрезъ съдѣйствие то на княгиня Любича супруга на князь Милоша отпущенъ, и въ Шабець като войвода (gräfect) играяше една голѣма ролъ. Единъ день бѣ той заради една твърдъ незнатна причинъ одного отъ най-стары-тъ, най-крепки-тъ и вообще почитаемы-тъ челоуѣцы съ бастунъ-тъ си на срѣдъ улицъ-тъ, заради кое-то като ся оплака тоя старецъ, бѣде задрѣнъ. Князь Милошъ проводи одного отъ свои-тъ най-послушны и рѣшителны пандуры съ заповѣсть, или живъ или мъртавъ да му го донесе. Пандуръ-тъ влѣзе при Вучича въ собѣ-тъ му, въ една-тъ рѣкъ съ единъ пищоль а въ другъ-тъ съ окови-тъ (бокаи-тъ), и запыта го да му каже, кое отъ тыя двѣ-тъ ще си избере: Вучичъ го попыта, отъ кого е тая заповѣсть, и като отговори пандуръ-тъ, отъ Господаря, прострѣ си Вучичъ крака-та безъ никакво противление за да го укове. И така го заведе предъ князь Милоша въ Крагуевецъ, кой-то му и пакъ опрости, и после въ бунъ-тъ (противу князь Милоша 1834 — 1835. год.) вѣвѣри му войнство-то и надѣваше ся на него за да отбрани Крагуевецъ.

Нъ като нерачи Вучичъ по заповѣсть-тъ на князь Милоша да употреби врученъ-тъ му силу противъ онакъ противна партіѣ, сиречь противъ съзаклѣтницы-тъ на князь Милоша, кои-то идѣхъ врѣхъ него съ толкова голѣмо множество, за да отымѣтъ нему припадающъ-тъ власть, изъ това роди ся помѣжду Вучича и Обреновцы едно дълбоко и никога вече ута-ложително прение. Въ прочемъ пакъ истина че